



Kui mu tee mind ko - dunt viib, ko - du - maa - gi ma - ha jääb,



siis on mul üks var - ju - paik, kel - le juu - res jul - ge kõik.

- | | |
|---|---|
| <p>2. See on Jumal, Issand Ta,
keda kuuleb taevas, maa.
Temalt ikka kaitset saan,
kui Ta peale lootma jään.</p> | <p>4. Tema sõna - valguspäik'
Tema rist on varjupaik.
Tema tõe ja armu jõud
võidab ära kurja nõud.</p> |
| <p>3. Kui on kurjad püüinised
teel ja kiusatused ees,
neist ma ikka üle saan,
kui Ta sõna juurde jään.</p> | <p>5. Ei ma karda needust, noolt,
mis mind tabab kurja poolt,
kui jääb kindlaks minu käik,
mille siht on püha paik.</p> |

*Viis: "Jeesus, tule minule"
(Höchster Priester / Jesu, komm doch selbst zu mir)
"Musikal Christenschatz", Basel, 1745.
Sõnad: Jaan Rebane, 1901-1984.*